

Opció A

Tots som l'opció A. L'A... Quina opció, eh? Diríem, a priori, que és la millor de les opcions. On va a parar una opció A a una B, C, ... Què hi deu quedar de bo en una opció Z! Tots, absolutament tots, som opcions A en potes i lluïm la nostra A amb orgullosa acceptació i un ampli somriure a la cara (mig triomfant, mig impostat), perquè aquesta, és clar, és la millor de les opcions!

L'A... Sí. Agafem l'A convençuts que hem fet l'única tria possible: la millor! -ens diem, i ens felicitem i ens l'emprovem. No està malament, oi? És la que ens cau més bé. Ens hi trobem còmodes, és del nostre estil... Tot plegat, fa molt per nosaltres. *Oh yeah!* Definitivament és aquesta la nostra i ens l'emportem posada, descuidant-nos descaradament de llegir la lletra petita perquè, al cap i a la fi, recordem-ho, estem enlluernadíssims pel xassís de la millor de les opcions i a la lletra petita, *qué le den!* Que per això és petita i segur que, de totes les opcions, la lletra petita de l'A deu ser la més portadora i fàcil de rentar.

En el meu cas ho tinc molt clar. La meva opció A se sosté en tres bons puntals de perfecció física absoluta: pits rodons, generosos i ben posats, ulls d'un matís captivador i un melic amb un acabat magistral. Aquests, juntament amb el color de cabell es podria dir que són els meus actius. Ah! I em deixava la boca, petita, de llavis maduixa i molsuts. Us en feu a la idea, oi? I aquests, ara sí, diria que són definitivament els puntals físics de la meva gran opció. Intuïu, però, que és una trampa... No tant perquè encara no us he parlat de la lletra petita sinó perquè ara mateix se m'acaba d'ocórrer que les meves celles també tenen una forma i un gruix envejable. L'opció A, veieu? És la que calça l'ego i quan comencem a notar que ens posseeix, val la pena ficar-nos una pedreta a la sabata. Que la incomoditat ens ajudi a purgar el fantasma!

Com us deia abans, en el meu cas, el contracte vitalici amb l'opció A conté: 1,58 cm, poc coll i amb dos plecs paral·lels i equidistants que semblen fets per una soga, cos ample, hipersensibilitat, capacitat d'estimar exacerbada, usufructuària de la majoria de pecats capitals, germà pel qui professo un amor incondicional,

avis que em van regalar una infantesa felicíssima, amant de les llengües, caçadora de detalls, poeta, minsa capacitat i poc interès per les ciències, “Dr. Slump”, “Bola de drac”, els Beatles i Nirvana, m’agrada molt cantar, sóc apassionada d’arribar a l’ànima de les persones i acariciar-los el cor i el pensament, mandrosa, fan de tocar i de què em toquin (sobretot aquelles abraçades de per quedar-s’hi a viure, m’encanten!), carnet de conduir aprovat a la tercera, funcionària, pares que em cuiden i que sempre hi són, una vida sentimental accidentada per no dir agosarada i desastrosa, i un llarg etcètera de fets i característiques inclassificables en un ordre concret, perquè ragen tan desendreçats com sorgeixen les necessitats i les històries de cada moment.

L’opció A és el nostre avatar. Quina gran adquisició! Recordeu-ho: la millor! I arribat a aquest punt, està clar, ens preguntem com deuen ser les altres opcions. Diria que la majoria són totalment oposades a l’A i la resta, com ho diria, deuen ser un aiguabarreig de baixa qualitat, un miratge deslluït, una mala aproximació d’A que contenen més advertències i asteriscos que ens deriven a la lletra petita. Un exemple d’opció B podria ser en el meu cas: dona alta i esvelta, melena frondosa, freda, sense pit, de ciències i negada per les lletres, guitarrista o pianista (cursat conservatori segur), infància anodina (no veia ni “Dr. Slump” ni “Bola de drac” i tampoc li feien entrepans de Nocilla), ara vegana, filla única, de pares possessius, casada, un fill, de professió liberal, enginyosa... No sé què dir-vos, no sona malament del tot, oi? Però on hi hagi un parell de pits, un parell d’ulls i un melic com els que promet per contracte l’opció A... Jo ho tinc clar! I m’empasso les *cookies* i el plec de condicions i excepcionalitats de la lletra petita. Perquè si és petita... *qué le den!* I tan és que hi digui que probablement aquests pits perfectes no ho seran sempre, que els ulls seductors venen carregats amb diòptries i que, amb el temps, l’entorn immaculat del melic es veurà amenaçat pel traç d’una laparoscòpia. I probablement, a la lletra petita també hi deu dir quan ens caduca el contracte i ens deu advertir que res ens pertany i que, en realitat, si bé la resta d’opcions també estan al bombo de la tria, la millor opció, de llarg, i potser hi ha *tongo*, és l’opció A.